

TEA

**TRIBUNAL
ECONÒMIC
ADMINISTRATIU
DE L'HOSPITALET**
MEMÒRIA 2023

ÍNDEX

I. PRESENTACIÓ I BALANÇ D'ACTUACIÓ

II. EL TRIBUNAL ECONÒMIC ADMINISTRATIU DE L'HOSPITALET. COMPOSICIÓ, FUNCIONAMENT I SEU

III. ACTIVITAT DEL TEALH EN COMPLIMENT DE LES SEVES FUNCIONS

1. L'APLICACIÓ DE LES ORDENANCES FISCALS VISTA A TRAVÉS DE LES RECLAMACIONS.
  - 1.1. Ordenança fiscal reguladora de l'impost de béns immobles.
  - 1.2. Ordenança fiscal reguladora de l'impost de l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.
2. INFORMES EMESOS A PETICIÓ DE L'AJUNTAMENT.
3. DICTAMEN SOBRE PROJECTES D'ORDENANCES FISCALS.

IV. ACTIVITATS DE DIFUSIÓ INSTITUCIONAL

V. OBSERVACIONS I SUGGERIMENTS

VI. DADES ESTADÍSTIQUES

1. NOMBRE DE RECLAMACIONS QUE HAN TINGUT ENTRADA AL TEALH.
2. RECLAMACIONS ECONÒMIC ADMINISTRATIVES RESOLTES PEL TEALH.
3. RECURSOS CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS.

I. PRESENTACIÓ I BALANÇ D'ACTUACIÓ

La Memòria que ara es presenta recull l'activitat desenvolupada pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet (TEALH) al llarg de l'any 2023, així com algunes dades comparatives del període 2012-2023, a comptar des de la seva constitució en el mes d'abril de 2012.

Aquesta Memòria, a més de la informació sobre el conjunt de l'activitat realitzada pel TEALH al llarg de l'any 2023, pretén donar a conèixer el Tribunal al conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu, realitzem a continuació una breu presentació del TEALH, de les seves característiques i finalitats, així com de les funcions que té legalment atribuïdes, que són les que principalment donen contingut i estructura a la Memòria.

El TEALH és el primer òrgan municipal creat a Catalunya per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives (i, fins l'actualitat, l'únic a Catalunya). Es va constituir a l'abril de 2012, quan L'Hospitalet va assolir una població superior als 250.000 habitants i, per tant, li va resultar d'aplicació el règim d'organització dels municipis de gran població, d'acord amb l'art. 121 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LBRL), en la redacció donada per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Cal assenyalar que la constitució d'un òrgan especialitzat per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives és una obligació legal exigida pel propi tenor de l'article 137.1 de la LBRL i per la Disposició Transitòria primera de la Llei 7/2003, de 16 de desembre (sobre les possibles conseqüències de l'incompliment d'aquesta obligació, el Tribunal Suprem ha admès un recurs de cassació, per Interlocutòria del Tribunal Suprem de 12 de gener de 2022). La creació del TEALH al municipi de L'Hospitalet es va realitzar en compliment d'aquesta obligació legal.

Entre les característiques del TEALH, cal destacar la seva especialització i la seva actuació amb criteris d'independència tècnica i gratuïtat. El TEALH és un òrgan especialitzat en matèria tributària, que també té competència per a resoldre reclamacions en relació a actes de recaptació d'ingressos de dret públic no tributaris, de competència municipal. Una altra característica essencial del TEALH és la seva independència funcional, que és clau en la separació de les funcions d'aplicació dels tributs i de revisió, i que garanteix la imparcialitat de les seves resolucions.

Pel que fa a les finalitats del TEALH, la independència funcional i la gratuïtat del procediment el converteixen en un instrument al servei dels ciutadans i de les entitats per a la tutela efectiva dels seus drets, sense que hagin d'acudir a un procés davant els Tribunals de Justícia, amb la consegüent reducció de la litigiositat en la via jurisdiccional contenciós administrativa.

També és un òrgan que serveix a l'Ajuntament (en el seu exercici de les competències tributàries municipals), en el marc dels principis de legalitat i seguretat jurídica, mitjançant les funcions d'emissió de dictàmens sobre els projectes d'ordenances fiscals i d'informes i estudis en matèria tributària, funcions a les que ens referim a continuació.

Cal assenyalar que l'activitat del TEALH no es limita a la resolució de les reclamacions econòmiques administratives. Les funcions que té legalment atribuïdes el TEALH, previstes a l'article 137.1 de la Llei de bases del règim local, són les següents:

- a) "El coneixement i resolució de les reclamacions sobre actes de gestió, liquidació, recaptació i inspecció de tributs i ingressos de dret públic, que siguin de competència municipal.
- b) El dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals.
- c) Cas de ser requerit pels òrgans municipals competents en matèria tributària, l'elaboració d'estudis i propostes en aquesta matèria".

El contingut de la Memòria anual és coherent amb aquestes funcions del TEALH i dona compliment a la previsió establerta a l'article 10, apartat 11, del Reglament Orgànic del TEALH (publicat al BOP de Barcelona de 15 de febrer de 2012), segons la qual s'ha de "presentar, davant el Ple municipal i dins del primer trimestre de cada any, la Memòria anual de les activitats del TEALH, on s'exposarà l'activitat desenvolupada i es recolliran les observacions que resultin de l'exercici de les seves funcions, així com els suggeriments que considerin oportuns per millorar el funcionament dels serveis sobre els quals es projecten les seves competències".

D'acord amb aquesta previsió normativa, la Memòria que ara es presenta recull les activitats desenvolupades pel TEALH al llarg de l'any 2023, que s'estructuren sistemàticament en quatre grans apartats:

- a) La resolució de reclamacions.
- b) El dictamen sobre projectes d'ordenances fiscals.
- c) Els informes emesos a petició de l'Ajuntament.
- d) Les activitats de difusió institucional.

Així mateix, es dedica un últim apartat a les observacions i suggeriments que preveu la norma citada.

Pel que fa a la primera de les funcions legalment atribuïdes (coneixement i resolució de les reclamacions economicoadministratives), es pot assenyalar que durant l'any 2023 s'ha reduït el nombre de reclamacions presentades: s'ha passat de 71 reclamacions presentades el 2022 a 19 reclamacions presentades el 2023. Les reclamacions entrades el 2023, per altra banda, suposen el nombre més baix dels darrers cinc anys, per sota inclús de les 23 reclamacions presentades el 2021. Per conceptes, destaquen les reclamacions entrades per multes de trànsit en executiva (10) i les de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (5). Aquest descens és degut a la delegació

en la Diputació de Barcelona de les funcions de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs i altres ingressos de dret públic locals, acordada pel Ple municipal de l'Ajuntament en data 9 d'octubre de 2020. Les actuacions fetes per la Diputació de Barcelona no són susceptibles de reclamació economicoadministrativa davant d'aquest Tribunal Econòmic Administratiu.

Pel que fa a les reclamacions resoltes, destaquen les 16 de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana i les 10 de multes de trànsit en executiva. Si tenim en compte el sentit de la resolució de les reclamacions, 7 han estat estimades, 8 desestimades i 4 han estat inadmeses donat que l'acte administratiu impugnat no era susceptible de reclamació ja que s'havia dictat per l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona o per manca d'acreditació de la representació (8).

El balanç de l'any és per tant molt positiu ja que si a 1 de gener de 2023 el TEALH tenia 19 reclamacions pendents de resolució, a 31 de desembre de 2023 aquest nombre de reclamacions ha quedat reduït a 9.

En relació als recursos contenciosos administratius presentats davant dels Jutjats, contra resolucions expresses o presumptes del TEALH, el nombre total de 2023 ha sigut de 2, els quals es trobaven pendents de resolució a 31 de desembre de 2023.

Amb la finalitat d'oferir una visió de conjunt i evolutiva de l'activitat del TEALH, en aquesta Memòria també es recullen algunes dades comparatives del període 2012-2023, a comptar des de la constitució del TEALH al mes d'abril de 2012.

Quant a la segona funció del TEALH (el dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals), durant l'any 2023 el TEALH ha emès setze dictàmens sobre propostes de modificació i de creació de les ordenances fiscals, tal com es recull a l'apartat III.3 d'aquesta Memòria. Els dictàmens emesos han sigut sobre les ordenances fiscals següents:

- Ordenança General núm. 00, de Gestió, inspecció i recaptació dels tributs municipals.
- Ordenança fiscal núm. 1.02, reguladora de l'impost sobre activitats econòmiques.
- Ordenança fiscal núm. 1.01, reguladora de l'impost sobre béns immobles.
- Ordenança fiscal núm. 1.05, reguladora de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres.
- Ordenança fiscal núm. 2.01, reguladora de la Taxa per a la prestació del servei d'intervenció sobre les activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat.
- Ordenança fiscal núm. 2.03, reguladora de la Taxa per a la recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professionals.
- Ordenança fiscal núm. 2.04, reguladora de la Taxa per a la prestació de serveis al cementiri municipal.
- Ordenança fiscal núm. 2.05, reguladora de la Taxa per la retirada de vehicles i contenidors de la via pública, immobilització per procediments mecànics i dipòsit.
- Ordenança fiscal núm. 2.07, reguladora de la Taxa per actuacions singulars de la Guàrdia urbana.
- Ordenança fiscal núm. 2.08, reguladora de les Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local dels equipaments culturals.
- Ordenança fiscal núm. 2.11, reguladora de la Taxa per aprofitament especial de la via pública.

- Ordenança fiscal núm. 2.12, reguladora de la Taxa per l'estacionament públic de vehicles.
- Ordenança fiscal núm. 2.13, reguladora de la Taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del sòl, vol i subsol de la via pública.
- Ordenança fiscal núm. 2.14, reguladora de la Taxa per a la prestació dels serveis municipals de salut.
- Ordenança fiscal núm. 2.15, reguladora de la Taxa per a la prestació de serveis en els mercats municipals i per l'ocupació del domini públic per exercici del comerç.
- Ordenança fiscal núm. 2.20, reguladora de la Taxa per la inscripció en proves selectives d'accés a l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

II. EL TRIBUNAL ECONÒMIC ADMINISTRATIU DE L'HOSPITALET. COMPOSICIÓ, FUNCIONAMENT I SEU

Pel que fa a la tercera funció (elaboració d'estudis i propostes en matèria tributària), l'any 2023 el TEALH ha emès dos informes: el primer sobre els efectes de la sentència del Tribunal Suprem de 31 de gener de 2023 en relació a l'impost sobre béns immobles, i el segon, en relació a si era necessària consulta ciutadana prèvia a l'aprovació de preus públics i/o prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, el formen, des del 28 de setembre de 2022, data en la qual el Ple de l'Ajuntament va aprovar, amb el quòrum de la majoria absoluta exigida legalment, el nomenament com a President titular del Tribunal, del Sr. Rafael de Olañeta de Fernández-Grande, i com a Vocal titular, de la Sra. Montserrat Casanellas Chuecos i va confirmar, com a Vocal suplent, a la Sra. María Luisa Esteve Pardo i a la Secretària titular, a la Sra. Silvia Verano Gil, alhora que va designar, com a Secretària suplent 1a, a la Sra. Cristina Serrano Sánchez i com a Secretària suplent 2a, a la Sra. María del Mar Duran Biarnau.

La composició del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet és mixta, està integrat per personal extern a la Corporació amb dedicació parcial, cas del President titular, de la Vocal titular i de la Vocal suplent; i també compta amb personal funcionari municipal, cas de la Vocal secretària titular i de les secretàries suplents 1a i 2a.

També està adscrita a la Secretaria del Tribunal una funcionària municipal amb categoria d'auxiliar tècnic de gestió.

El Tribunal està adscrit orgànicament, tal com disposa l'article 3 del seu Reglament Orgànic, publicat en el BOP de Barcelona el 15 de febrer de 2012), a l'Àrea d'Alcaldia - Presidència i, basa el seu funcionament, tal com preveu l'article 4.3 del seu Reglament Orgànic, en criteris d'independència tècnica, celeritat i gratuïtat, actuant, a través del Ple que està integrat pel President i les vocals, o com a Òrgan Unipersonal, a través de l'anomenat procediment abreujat, mitjançant el qual es tramiten i resolen els assumptes taxats previstos a l'article 245 de la Llei 58/2003, General Tributària, i, en concordança amb aquest, l'article 56 del Reglament Orgànic del TEALH, quan la quantia de les reclamacions és inferior a 6.000 euros; quan s'allega exclusivament inconstitucionalitat o il·legalitat de les normes, o manca o defecte de notificació, o insuficiència de motivació o incongruència de l'acte impugnat, o quan concorren altres circumstàncies previstes reglamentàriament.

Els tres membres que componen el Tribunal han estat designats com a òrgans unipersonals mitjançant resolució de data 6 de febrer de 2023 del president del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet.

La seu del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet es troba ubicada a l'edifici Ca n'Arús, a la rbla. de la Marina, 417 de L'Hospitalet de Llobregat.

III. ACTIVITAT DEL TEALH EN COMPLIMENT DE LES SEVES FUNCIONS

1.- L'APLICACIÓ DE LES ORDENANCES FISCALS VISTA A TRAVÉS DE LES RECLAMACIONS.

1.1. Ordenança fiscal reguladora de l'impost de béns immobles.

1.1.1. Subjecció a l'impost malgrat la paralització de l'activitat econòmica desenvolupada a l'immoble titularitat del contribuent per l'estat d'alarma.

A l'expedient REA 8/2021 s'analitza el recurs presentat per una societat titular d'un dret de propietat sobre un bé immoble en el què es desenvolupa una activitat hotelera per entendre vulnerat el principi de capacitat econòmica establert a l'art. 31.1 de la Constitució espanyola. L'esmentada vulneració es fonamenta en el decrement significatiu de la facturació vinculada a l'activitat desenvolupada a l'esmentat establiment hotelier a causa del tancament obligatori del negoci com a conseqüència de l'estat d'alarma decretat pel Govern per la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet desestima el recurs presentat pel contribuent fonamentant la seva resolució en els motius següents:

- En primer lloc, l'Ajuntament va girar, de forma correcta, la corresponent liquidació de l'IBI en base a la informació continguda al padró cadastral elaborat per la Direcció General del Cadastre, no essent competència municipal la incorporació de variacions o canvis envers les dades contingudes al mateix, excepte que es detecti una manca de coincidència entre el titular cadastral i el subjecte passiu de l'IBI, circumstància que no concorre al present supòsit.
- En segon lloc, es constata que l'empresa recurrent, en ser titular d'un dret de propietat sobre un bé immoble de naturalesa urbana, realitza el fet imposable de l'impost sobre béns immobles (arts. 61.1.d) del TRLRHL i 2.1 de l'Ordenança fiscal municipal reguladora de l'impost sobre béns immobles) i, en conseqüència, esdevé subjecte passiu del mateix i obligat a satisfer el tribut (arts. 63.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i 4.1 de l'Ordenança fiscal municipal reguladora de l'impost sobre béns immobles).
- Finalment, la normativa vigent a l'exercici objecte de controvèrsia no contempla cap benefici fiscal vinculat a la crisi sanitària derivada de la COVID-19, amb el que no existeix cap possible reducció o exempció de la càrrega tributària que correspon al recurrent.

1.1.2. Efectes jurídics de valors cadastrals i ponència parcial nul·la.

Als expedients 11/2021 i 60/2022, del mateix obligat tributari, es plantejava la improcedència de l'impost sobre béns immobles de l'immoble de la seva propietat per derivar de valors cadastrals i d'una ponència parcial nul·la.

El Tribunal Econòmic Administratiu va desestimar aquestes reclamacions donat que encara no s'havia resolt la reclamació econòmic administrativa pendent al Tribunal Econòmic Administratiu Central i que la resolució del Tribunal Econòmic Administratiu de Catalunya de 19 de gener de 2023 no era ferma (dons encara estava obert el termini de presentació de recurs contenciós administratiu). Per altra banda, aquest Tribunal no podia anul·lar ni suspendre el rebut de padró de l'impost sobre béns immobles de 2022, doncs com assenyala l'article 224.1, paràgraf 3er, de la Llei General Tributària de 17 de desembre de 2003 (d'aplicació en virtut de l'article 137.5 de la Llei reguladora de las bases de règim local de 2 d'abril de 1985) "si la impugnació afecta un acte censal relatiu a un tribut de gestió compartida, no se suspèn en cap cas, per aquest fet, el procediment de cobrament de la liquidació que es pugui practicar. Això sense perjudici que, si la resolució que es dicti en matèria censal afecta el resultat de la liquidació abonada, s'efectuï la devolució d'ingressos corresponent." A més, estableix l'article 34.3 del reglament orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet de Llobregat (aprovat pel Ple de l'Ajuntament en sessió de 29 de novembre de 2011; BOPB de 15-2-12) que aquest Tribunal únicament coneixerà de la tramitació i resolució de les sol·licituds de suspensió amb dispensa, total o parcial, de garanties relacionades amb una reclamació de la qual conegui, quan la sol·licitud es fonamenti en un dels dos supòsits següents: a) en perjudicis de difícil o impossible reparació, b) en error aritmètic, material o de fet. En el cas present és evident que no ens trobàvem en cap dels dos supòsits esmentats.

Les resolucions del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet es basaven també en el fet que els dos darrers valors cadastrals de la finca havien sigut impugnants per la reclamant davant del Tribunal Econòmic Administratiu Central i Tribunal Econòmic Administratiu de Catalunya respectivament i que encara no existia una resolució ferma. Per tant, no es considera d'aplicació, com entenia la reclamant, la jurisprudència del Tribunal Suprem continguda, entre d'altres, en les sentències de 19 de febrer de 2019, 4 i 5 de març de 2019 i 5 de maig de 2020, que es referien a supòsits en els quals no s'havia impugnat en el seu moment el valor cadastral i que, posteriorment una sentència sobre qüestions urbanístiques incidia en el valor cadastral. En definitiva, la jurisprudència al·legada tenia relació amb l'article 77.4, paràgraf segon, del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que estableix que "una vegada transcorregut el termini d'impugnació que preveuen les notificacions sense que s'hagin fet servir els recursos pertinents, s'entenen consentides i fermes les bases imposable i liquidable notificades, sense que puguin ser objecte d'una impugnació nova quan es faci l'exacció anual de l'impost", no aplicable en el present cas doncs la reclamant sí havia recorregut en temps i forma el valor cadastral.

La reclamant havia recorregut en el seu moment els valors cadastrals i, per tant, havia d'estar a la resolució definitiva d'aquestes impugnacions, que com s'ha dit abans es trobaven pendents de resolució. En conclusió, quan els valors cadastrals es fixessin de forma definitiva en via econòmic administrativa o contenciós administrativa, sabríem la procedència o no del valor cadastral utilitzat per a la quantificació de l'impost sobre béns immobles de 2022.

1.1.3. Bonificació en l'impost sobre béns immobles per activitats econòmiques declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies culturals.

A l'expedient 19/2023, plantejava l'obligat tributari la procedència de la bonificació per un termini de cinc anys, i no quatre com li havia reconegut l'Ajuntament. El Tribunal va estimar la reclamació amb els fonaments jurídics següents:

QUART.- Per resoldre la present reclamació cal examinar en primer lloc l'article 7.4 de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles de 2021, que textualment diu:

"4. D'acord amb el que disposa l'article 74.2.quáter del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'estableix una bonificació del 95 per cent de la quota íntegra de l'impost a favor dels béns immobles on es desenvolupin activitats econòmiques que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies culturals o històric artístiques que justifiquin aquesta declaració. Correspon l'esmentada declaració d'especial interès o utilitat pública al Ple de la Corporació, amb l'els informe/s previ/s favorable/s emès/os pel/s Departament/s competent/s i s'acordarà prèvia sol·licitud del subjecte passiu, per vot favorable de la majoria simple dels seus membres. L'acord tindrà efectes en l'exercici de la sol·licitud i serà vigent mentre es mantinguin les mateixes circumstàncies. Aquesta bonificació s'aplicarà únicament durant els cinc primers anys de l'exercici de l'activitat."

...

També calia examinar l'article 28 de l'Ordenança d'intervenció conjunta sobre les activitats i els espectacles públics a L'Hospitalet de Llobregat, que textualment diu:

"Article 28. Tramitació i resolució

1. Un cop rebuda la comunicació, l'instructor de l'expedient procedirà a verificar la mateixa i la documentació rebuda i sol·licitarà informe als serveis tècnics municipals en les matèries de les seves competències.

2. Si es detecta que la comunicació no compleix amb els requisits formals exigits, o bé s'aprecia que manca documentació, es donarà trasllat al sol·licitant per tal que la compleixi o esmeni amb l'advertiment que, mentre no ho faci, la comunicació prèvia no tindrà els efectes que disposa la normativa que regula el procediment administratiu comú. Un cop transcorregut el termini atorgat sense que s'hagin completat les insuficiències, es declararà i notificarà a la persona sol·licitant el desistiment de la seva comunicació.

3. Un cop rebuda la comunicació completa i informada favorablement pels serveis tècnics municipals en les matèries que són de la seva competència, s'inscriurà al Registre municipal d'activitats i es posarà aquest fet en coneixement de les persones interessades; en cas contrari es donarà audiència per un termini de deu dies a la persona que ha presentat la comunicació amb caràcter previ a la denegació, si escau, de l'admissió de la comunicació presentada i l'arxiu de l'expedient.

4. L'Ajuntament ha de donar resposta a la presentació d'una comunicació prèvia en el termini màxim d'un mes des de la data de la seva presentació. Aquesta resposta pot consistir en:
  - a. Admissió de la comunicació prèvia i inscripció al Registre municipal d'activitats.
  - b. Informació relativa a la tramitació de la comunicació, amb el termini previst abans de donar una nova resposta al comunicant.
  - c. Denegació de la comunicació prèvia i arxiu de l'expedient."

...

SETÈ.- Pel que fa a l'article 69 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, esmentat a la resolució objecte d'aquesta reclamació, com ja s'ha dit abans en el fonament jurídic cinquè d'aquesta resolució, segons l'article 28 de l'Ordenança d'Intervenció Conjunta sobre les Activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat "Si es detecta que la comunicació no compleix amb els requisits formals exigits, o bé s'aprecia que manca documentació, es donarà trasllat al sol·licitant per tal que la complementi o esmeni amb l'avertiment que, mentre no ho faci, la comunicació prèvia no tindrà els efectes que disposa la normativa que regula el procediment administratiu comú", és a dir, no es pot exercir l'activitat des del dia de presentació de la comunicació.

La sentència del Tribunal Suprem de 8 de març de 2023, recollida en la resolució objecte d'aquesta reclamació, destaca que en els casos de comunicació prèvia, el ciutadà està informant a l'administració, no només de la intenció d'exercir una activitat, sinó que està en condicions d'exercir-la, "porque reúne las exigencias que impone la normativa sectorial que regula esos derechos o actividad". Pels antecedents que s'han recollit és evident que l'activitat que l'empresa volia desenvolupar no complia amb tots els requeriments establerts, doncs així li va comunicar el propi Ajuntament i, per tant, no podia iniciar l'activitat el 25 de maig de 2020.

VUITÈ.- De tot el que s'ha exposat es dedueix que l'aplicació de l'article 7.4 de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles de L'Hospitalet de Llobregat s'ha de fer, tenint en compte el que estableix l'article 28 de l'Ordenança d'intervenció conjunta sobre les activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat. Per tant, en el present cas, pels motius exposats en els fonaments jurítics anteriors, com diu l'article 7.4 esmentat, l'acord de bonificar l'impost tindrà efectes en l'exercici de la sol·licitud (2021) i s'aplicarà durant els cinc primers anys de l'exercici de l'activitat (2021 a 2025).

La darrera jurisprudència del Tribunal Suprem (valguin per totes les sentències, les de 6 i 13 d'octubre, 14 de novembre i 20 de desembre de 2022) ha destacat que, el contribuent té dret a una bona administració, com assenyala la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea en els seus articles 41 i 42, principi de bona administració que es constitueix en un principi general del Dret (article 1.1 del Codi Civil en relació amb els articles 9.1, 9.3 i 103 de la Constitució espanyola).

De l'expedient remés a aquest Tribunal Econòmic Administratiu és dedueix que el contribuent ha actuat de bona fe i confiant legítimament en l'administració municipal i, per tant, no pot patir les conseqüències negatives en la forma que es declara en la resolució objecte d'aquesta reclamació, és a dir, amb la pèrdua de la bonificació del 95% en l'impost sobre béns immobles d'un exercici.

1.2. Ordenança fiscal reguladora de l'impost de l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

1.2.1. Incidència de les sentències del Tribunal Constitucional envers la inconstitucionalitat de l'impost

En els expedients REA 67/2022 i 70/2022 s'analitza la procedència de l'anul·lació de les autoliquidacions presentades per dues societats i la devolució dels ingressos indeguts corresponents a l'impost sobre l'increment de valors de naturalesa urbana com a conseqüència de les transmissions de determinats béns immobles realitzades per les mateixes. En ambdós expedients els reclamants fonamenten la seva sol·licitud en la il·legalitat de la norma aplicada per quantificar la quota tributària corresponent a l'impost sobre l'increment de valors de naturalesa urbana per infracció del principi de capacitat econòmica establert a l'art. 31 de la Constitució espanyola i dels efectes derivats de la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 182/2021, de 26 d'octubre, així com dels principis de proporcionalitat, prohibició de càrrega fiscal excessiva i seguretat jurídica.

En aplicació de la doctrina continguda, precisament, a la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 182/2021, de 26 d'octubre, aquest Tribunal Econòmic Administratiu desestima ambdues reclamacions donat que es tracta de situacions consolidades en tant que les corresponents reclamacions van ser presentades amb posterioritat a la publicació de l'esmentada sentència. En concret, la resolució es fonamenta en el fonament jurídic sisè de dita sentència, el tenor literal de la qual determina el següent:

“No pueden considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en la presente sentencia aquellas obligaciones tributarias devengadas por este impuesto que, a la fecha de dictarse la misma, hayan sido decididas definitivamente mediante sentencia con fuerza de cosa juzgada o mediante resolución administrativa firme. A estos exclusivos efectos, tendrán también la consideración de situaciones consolidadas (i) las liquidaciones provisionales o definitivas que no hayan sido impugnadas a la fecha de dictarse esta sentencia y (ii) las autoliquidaciones cuya rectificación no haya sido solicitada ex art. 120.3 LGT a dicha fecha.”

Confirma aquesta consideració la posterior sentència del Tribunal Suprem núm. 949/2023, de 10 de juliol, el fonament jurídic 5è de la qual estableix la doctrina jurisprudencial següent:

“Como conclusión de todo lo expuesto establecemos como doctrina jurisprudencial que, de conformidad con lo dispuesto en la STC 182/2021, de 26 de octubre, las liquidaciones provisionales o definitivas por impuesto sobre incremento del valor de los terrenos de naturaleza urbana que no hubieran sido impugnadas a la fecha de dictarse dicha sentencia, 26 de octubre de 2021, no podrán ser impugnadas con fundamento en la declaración de inconstitucionalidad efectuada en la misma, al igual que tampoco podrá solicitarse con ese fundamento la rectificación, ex art. 120.3 LGT, de autoliquidaciones respecto a las que aún no se hubiera formulado tal solicitud al tiempo de dictarse la STC de 26 de octubre de 2021”.

En els expedients REA 17/2019, 39/2019, 1/2020, 4/2021 i 7/2022 es reclamava per part dels obligats tributaris la improcedència de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana com a conseqüència de les sentències del Tribunal Constitucional dictades a partir de 2017.

Aquest Tribunal Econòmic Administratiu va estimar totes aquestes reclamacions per aplicació de la sentència del Tribunal Constitucional núm. 182/2021, de 26 d'octubre, que va declarar inconstitucionals i nuls els articles 107.1, segon paràgraf, 107.2.a i 107.4 de la Llei reguladora de les hisendes locals de 5 de març de 2004, expulsant aquests preceptes de l'ordenament jurídic i provocant amb això un buit normatiu sobre la determinació de la base imposable de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana. En el seu fonament jurídic sisè assenyala aquesta sentència que:

“Alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad y nulidad.

Sobre la presente declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL cabe realizar las siguientes precisiones:

a) Por un lado, la declaración de inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL supone su expulsión del ordenamiento jurídico, dejando un vacío normativo sobre la determinación de la base imponible que impide la liquidación, comprobación, recaudación y revisión de este tributo local y, por tanto, su exigibilidad. Debe ser ahora el legislador (y no este tribunal) el que, en el ejercicio de su libertad de configuración normativa, lleve a cabo las modificaciones o adaptaciones pertinentes en el régimen legal del impuesto para adecuarlo a las exigencias del art. 31.1 CE puestas de manifiesto en todos los pronunciamientos constitucionales sobre los preceptos legales ahora anulados, dado que a fecha de hoy han transcurrido más de cuatro años desde la publicación de la STC 59/2017 («BOE» núm. 142, de 15 de junio). Como ya se recordó en la STC 126/2019, al tratarse de un impuesto local, corresponde al legislador estatal integrar el principio de reserva de ley en materia tributaria (arts. 31.3 y 133.1 y 2 CE) como medio de preservar tanto la unidad del ordenamiento como una básica igualdad de posición de los contribuyentes en todo el territorio nacional [STC 233/1999, de 16 de diciembre, FJ 10 c)] y el principio de autonomía local (arts. 137 y 140 CE), garantizando con ello adicionalmente la suficiencia financiera de las entidades locales exigida por el art. 142 CE.

La resolució d'aquestes reclamacions es va basar també en la recent jurisprudència del Tribunal Suprem, qui, resolent recursos de cassació en les seves sentències de 26 de juliol i 14 de desembre de 2022, ha fixat com s'ha de procedir amb respecte als recursos o reclamacions pendents de resolució en data 26 d'octubre de 2021, com eren els casos que ens ocupaven.

En la sentència de 14 de desembre de 2022, assenyala el Tribunal Suprem en el seu fonament jurídic tercer, apartat 2, que:

“Por otra parte, no ofrece duda alguna que, en el cumplimiento de la función de enjuiciamiento y fijación de doctrina jurisprudencial que corresponde al Tribunal Supremo, no cabe omitir el examen del alcance y efectos de la declaración de inconstitucionalidad de las normas con rango de ley cuya interpretación es relevante para la fijación de doctrina jurisprudencial, así como para la resolución de las pretensiones deducidas por las partes, que deben serlo en aplicación de la doctrina jurisprudencial fijada, pero también de las restantes normas que resulten aplicables (art. 93.1 LJCA) normas que en este caso están afectadas por la declaración de inconstitucionalidad y nulidad del núcleo normativo que sustenta la liquidación cuestionada. Así lo exige el art. 161.1.a) de la CE al establecer que “[...] la declaración de inconstitucionalidad

de una norma jurídica con rango de ley, interpretada por la jurisprudencia, afectará a ésta, si bien la sentencia o sentencias recaídas no perderán el valor de cosa juzgada [...]”, mandato que reitera el art. 40.2 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional (LOTC), al disponer que “[...] En todo caso, la jurisprudencia de los tribunales de justicia recaída sobre leyes, disposiciones o actos enjuiciados por el Tribunal Constitucional habrá de entenderse corregida por la doctrina derivada de las sentencias y autos que resuelvan los procesos constitucionales [...]”. Por tanto, en el marco constitucional y legal referido, el cumplimiento de la función de fijar jurisprudencia que corresponde al Tribunal Supremo (art. 93.1 LJCA y art. 1.6 del Código Civil) y, correlativamente, la de enjuiciamiento para resolver sobre las pretensiones deducidas, exige verificar la incidencia y efectos de la declaración de inconstitucionalidad de las leyes sobre las que se ha establecer jurisprudencia y resolver las pretensiones, pues no en vano previene el referido art. 40. 2 en relación con el art. 38.1 de la LOTC que “[...] [l]as sentencias recaídas en procedimientos de inconstitucionalidad tendrán el valor de cosa juzgada, vincularán a todos los Poderes Públicos y producirán efectos generales desde la fecha de su publicación en el “Boletín Oficial del Estado [...]”.

Aun así, es cierto que el marco jurídico del alcance y efectos de las sentencias que declaren la inconstitucionalidad de normas plantea algunas dificultades interpretativas, dada la existencia de pronunciamientos del Tribunal Constitucional en los que se modulan los efectos de la declaración de inconstitucionalidad, con alcance variable, pero también de otros muchos en los que no se hace. Así, cabe citar entre otras, las siguientes sentencias en las que el Tribunal Constitucional ha indicado de manera expresa la modulación de sus efectos sobre situaciones decididas mediante actuaciones administrativas firmes: la STC 45/1989, de 20 de febrero, FJ 11º; STC 180/2000, de 29 de junio, FJ 7º; STC 54/2002, de 27 de febrero, FJ 9º; STC 189/2005, de 7 de julio, FJ 9º; STC 365/2006, de 21 de diciembre, FJ 8º; STC 161/2012, de 20 de septiembre, FJ 7º; STC 60/2015, de 18 de marzo, FJ 6º; STC 61/2018, de 7 de junio, FJ 11º; STC 14/2018, de 20 de febrero, FJ 11º c); STC 92/2017, de 6 de julio, FJ 3º a); STC 140/2016, FJ 15º b); STC 227/2016, de 22 de diciembre, FJ 6º a); STC 47/2017, de 27 de abril, FJ 3º b); STC 73/2017, de 8 de junio, FJ 6º; STC 126/2019, de 31 de octubre, FJ 5º a)31 y, por último, la STC 182/2021, de 26 de octubre, FJ 6º. Pero junto a estas sentencias, cabe recordar que con carácter general esta limitación no se efectúa, y cuando se hace, lo es con alcance variable.”

En el mateix fonament jurídic i apartat esmentat, afegeix el Tribunal Suprem que:

“Para establecer el alcance de los efectos de la STC 182/2021 hay que partir, ya se ha anticipado, del art. 39 de la LOTC, en relación con el art. 161.1.a) CE. El art. 161.1.a) de la CE establece que “[...] la declaración de inconstitucionalidad de una norma jurídica con rango de ley, interpretada por la jurisprudencia, afectará a ésta, si bien la sentencia o sentencias recaídas no perderán el valor de cosa juzgada [...]”. Por su parte el art. 39 de la LOTC dispone que “[...] Cuando la sentencia declare la inconstitucionalidad, declarará igualmente la nulidad de los preceptos impugnados, así como, en su caso, la de aquellos otros de la misma Ley, disposición o acto con fuerza de Ley a los que deba extenderse por conexión o consecuencia [...]”, efecto de nulidad y expulsión del ordenamiento jurídico cuyo alcance, respecto a situaciones en las que hubiera sido aplicada la norma declarada inconstitucional ha venido siendo modulado en numerosas ocasiones por el propio Tribunal Constitucional, siendo diverso el criterio que ha seguido, como resulta del examen de las que se han citado anteriormente. En un examen más detallado de algunas de

las más significativas a nuestros efectos, cabría citar la STC 45/1989, de 20 de febrero, y más recientemente las STC 54/2002, de 27 de febrero (FJ 9), la STC 189/2005, de 7 de julio (FJ 9), la STC 60/2015, de 18 de marzo (FJ 6), la STC 61/2018, de 7 de junio (FJ 11) y la STC 126/2019, de 31 de octubre (FJ 5 a), ésta última también a propósito de una cuestión de inconstitucionalidad sobre el Impuesto sobre el incremento del valor de los Terrenos de Naturaleza urbana, en el que se limitan los efectos en los siguientes términos “[...] [p]or exigencia del principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), y al igual que hemos hecho en otras ocasiones (por todas, SSTC 22/2015 de 16 de febrero, FJ 5, y 73/2017, de 8 de junio, FJ 6), únicamente han de considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en esta sentencia aquellas que, a la fecha de publicación de la misma, no hayan adquirido firmeza por haber sido impugnadas en tiempo y forma, y no haber recaído todavía en ellas una resolución administrativa o judicial firme [...]”

Finalitza el Tribunal Suprem amb un últim paràgraf, en el fonament jurídic tercer de la sentència que estem examinant, en el qual conclou que:

“Así las cosas, debemos declarar, como doctrina de interés casacional que, en un caso como el examinado, en que la liquidación tributaria ha sido impugnada tempestivamente, no cabe calificar de una situación consolidada que impida la aplicación de los efectos declarados en la STC 182/2021, de 26 de octubre, que declara la inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 107.1, segundo párrafo, 107.2 a) y 107.4 TRLHL. Es por ello que la liquidación tributaria por Impuesto sobre el incremento del valor de los Terrenos de Naturaleza urbana impugnada es inválida y carente de eficacia por la inconstitucionalidad de sus normas legales de cobertura”.

En el mateix sentit s'ha tornat a pronunciar el Tribunal Suprem, recentment, en les seves sentències de 23, 28 i 31 de març de 2023.

1.2.2. Exempcions: dació en pagament.

A l'expedient REA 23/2021 s'analitza si correspon o no l'exigibilitat de l'impost sobre l'increment de valors dels terrenys de naturalesa urbana a una ciutadana que manifesta estar exempta del mateix com a conseqüència d'haver realitzat una dació en pagament en els termes establerts a l'art. 105.1.c) del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Analitzada la documentació obrant a l'expedient, es constata que no resulta acreditat que l'operació jurídica realitzada per la recurrent sigui una dació en pagament, prenent en consideració, com a prova d'aquesta circumstància, la pròpia escriptura pública atorgada amb ocasió de l'operació, en la què dita transacció és notarialment qualificada com una compravenda amb subrogació d'hipoteca. Aquesta circumstància deriva del fet que és una societat, diferent de l'entitat de crèdit hipotecant, qui adquireix el bé immoble, subrogant-se per l'import corresponent en l'obligació personal derivada del crèdit.

No obstant aquesta conclusió, en base a la facultat que l'art. 19 del Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet de Llobregat atorga al Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, es procedeix a analitzar, en base a les qüestions de fet i de dret que obren a l'expedient, si són aplicables, al cas objecte de la reclamació, els efectes derivats de la doctrina del Tribunal Constitucional envers la declaració d'inconstitucionalitat i nul·litat de determinats preceptes del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals relatiu a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana que han estat exposats a l'epígraf anterior.

En aquest context, el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet va constatar que, amb anterioritat a la data en què va ser dictada la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 182/2021, de 26 d'octubre, la contribuent havia presentat, en temps i forma, un recurs de reposició contra la liquidació provisional derivada del corresponent procediment de comprovació limitada i un recurs de reposició contra la provisió de constrenyiment, cap d'ells resolts de forma expressa per l'Ajuntament de L'Hospitalet. En aquest context, si bé és cert que el silenci administratiu faculta a l'interessat per entendre desestimada la seva petició de forma presumpta pel mer transcurs del temps, això no implica que el recurs hagi estat resolt. Davant d'aquesta circumstància, aquest Tribunal Econòmic Administratiu, aplicant la doctrina d'interès cassacional establerta a la Sentència del Tribunal Suprem de 14 de desembre de 2022, entén que la liquidació impugnada és invàlida i mancada d'eficàcia per la inconstitucionalitat de les seves normes legals de cobertura, procedint en conseqüència a estimar la reclamació econòmic administrativa presentada.

2. Informes emesos a petició de l'Ajuntament.

D'acord amb l'article 137.1 c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i l'article 4.1 c) del Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, correspon al Tribunal, en cas de ser requerit pels òrgans municipals competents en matèria tributària, l'elaboració d'estudis i propostes en aquesta matèria, els quals tindran el caràcter de potestatus i no vinculants.

Ni la Llei reguladora de les bases de règim local ni el Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet assenyalen quins són els òrgans que poden demanar l'emissió dels informes als que es refereix l'apartat anterior, si bé han de ser els òrgans amb competència en matèria tributària.

Durant l'exercici 2023 el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet ha rebut dues sol·licituds d'informes a petició de l'Ajuntament:

2.1. Informe sobre els efectes de la Sentència del Tribunal Suprem núm. 106/2023, de 31 de gener de 2023, en relació a l'impost sobre béns immobles.

Informe sol·licitat, en data 29 de març de 2023, per la vicetresorera municipal de l'Ajuntament de L'Hospitalet, Verónica Barquero Miró, sobre els efectes de la sentència del Tribunal Suprem de 31 de gener de 2023, que resol el recurs de cassació interposat per l'Ajuntament de Madrid contra la Sentència núm. 781/2020, de 28 de desembre, de la Secció 9a de la Sala Contenciós Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en l'impost sobre béns immobles i l'Ordenança fiscal núm. 1.01 reguladora de l'impost sobre béns immobles en el municipi de L'Hospitalet de Llobregat.

Es transcriu literalment la sol·licitud d'informe:

.../...

Arran de la resolució del Tribunal Suprem STS 412/2023, de data 31/01/2023, el TS estableix que els articles 72.4 i la D.T 15 del TRLHL han de ser interpretats en el sentit de què els usos dels béns immobles que habiliten la imposició d'un tipus de gravamen incrementat o qualificat, en les condicions i amb els límits establerts, són els que indica l'esmentada D.T. 15ena, per la

remissió expressa que es fa a la taula de coeficients del valor de les construccions, sense que sigui admissible, respecte dels usos combinats o de segon i successius graus diferents dels que hi consten a la columna denominada "usos" en aquella mateixa taula (FJ 4), com resulta ser el tipus diferenciat superior per a l'ús anomenat "MAGATZEM -ESTACIONAMENT".

Aquest ús, ara expulsat de l'ordenament amb el criteri interpretatiu del TS ve recollit a l'article 10 de la vigent Ordenança fiscal num. 1.01 REGULADORA DE L'IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES i ha estat d'aplicació en aquest municipi.

Davant d'aquesta situació i tenint en compte que estem davant l'imminent aprovació del padró de l'IBI 2023, es demana a aquest TEALH informe respecte dues qüestions:

1.- De quina manera cal procedir per a tramitar el padró de l'IBI 2023 sense aplicar el tipus incrementat en la vigent OF 1.01 reguladora de l'IBI, de conformitat amb el nou criteri fixat pel Tribunal Suprem.

2.- Els efectes d'aquesta sentència en relació a recursos d'exercicis anteriors (2021) pendents de resolució.

.../...

En virtut de la Sentència del Tribunal Suprem de 31 de gener de 2023, com l'ús anomenat "magatzem-estacionament" no apareix citat en la columna del quadre de coeficients del valor de les construccions, no pot tenir un tipus de gravamen incrementat en aplicació del que disposa el article 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Conseqüentment, com l'article 8.3 de l'Ordenança fiscal de l'impost sobre béns immobles de Madrid establí un tipus de gravamen incrementat per als immobles d'ús "magatzem-estacionament" la Sentència declara la nul·litat d'aquest precepte, confirmant la decisió de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid de 28 de desembre de 2020.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, reunit en Ple en data 13 d'abril de 2023, després de deliberar sobre els efectes de la Sentència del Tribunal Suprem de 31 de gener de 2023, la qual declara la impossibilitat d'aplicar un tipus de gravamen diferenciat en l'impost sobre béns immobles per aquells usos que no estiguin establerts en el Reial Decret 1020/1993, de 25 de juny, pel que s'aproven les normes tècniques de valoració i el quadre marc de valors del sòl i de les construccions per determinar el valor cadastral dels béns immobles de naturalesa urbana com és el cas de l'ús MAGATZEM-ESTACIONAMENT recollit a l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, va aprovar el seu informe amb les conclusions següents:

PRIMERA.- Si encara és possible, cal retirar del padró de l'IBI de 2023 els immobles classificats com d'ús magatzem-estacionament i ús industrial amb un tipus de gravamen del 0,9926%.

SEGONA.- La Gerència Territorial del Cadastre haurà de fixar, el més aviat possible, l'ús que correspon als immobles classificats fins ara com magatzem-estacionament.

TERCERA.- A continuació cal determinar els immobles d'ús industrial que suposin el 10% dels de major valor cadastral, amb la finalitat de fer les corresponents liquidacions, que s'hauran de notificar individualment. Als que quedin fora del 10% de major valor cadastral d'ús industrial, caldrà fer liquidació amb notificació individualitzada i aplicació del tipus general del 0,8213%.

En els dos casos esmentats, es disposa d'un termini de quatre anys per notificar les liquidacions, de conformitat amb l'article 66 de la Llei General Tributària.

QUARTA.- Si a la recepció d'aquest informe el padró ja s'ha tancat i no és possible la seva modificació, caldria revocar els rebuts dels immobles afectats i retornar d'ofici la diferència si s'han pagat, o tornar a liquidar correctament si encara no s'han pagat.

CINQUENA.- En relació als recursos d'exercicis anteriors (2021) pendents de resolució, o de l'exercici 2023, es veuran afectats per l'esmentada sentència i s'hauran d'aplicar els mateixos criteris que hem dit anteriorment.

2.2. Informe sobre la necessitat de consulta ciutadana prèvia a la tramitació d'expedients de modificació de preus públics per a l'any 2024.

Informe sol·licitat, en data 25 de maig de 2023, per part de la vicetresorera municipal de l'Ajuntament de L'Hospitalet, Verónica Barquero Miró, en el qual es formula la qüestió que, si, arran de la Sentència del Tribunal Suprem de 31 de gener de 2023, les Ordenances fiscals constitueixen legislació especial i per això el Tribunal Suprem entén que no cal el tràmit de consulta pública establert a l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques sobre participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments. Es planteja la qüestió de si en el cas dels preus públics i les prestacions patrimonials públiques no tributàries, tota vegada que no són tributs, és necessari el tràmit de consulta ciutadana establerta a l'article 133 de la Llei del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Atès que, en aplicació de l'article 4. del Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, una de les funcions que té atribuïdes el TEALH és "l'Elaboració d'estudis, informes i propostes en matèria tributària, previ requeriment exprés dels òrgans municipals competents en matèria tributària, els quals tindran el caràcter de potestatius i no vinculants."

Donat que els preus públics no es poden emmarcar en cap tipus de tributs (impostos, taxes i contribucions especials). No són tributs perquè no presenten la coactivitat inherent als tributs ("ingressos públics consistents en prestacions pecuniàries exigides per una administració pública, a conseqüència de la realització d'un supòsit de fet al qual la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat principal d'obtenir els ingressos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques"), ni tampoc són preus públics ("contraprestacions pecuniàries satisfetes per la presentació de serveis o realització d'activitats en règim de Dret Públic quan, els serveis o activitats es prestin també pel sector privat i per tant són de sol·licitud voluntària per part dels administrats").

El Ple del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, reunit en sessió de 4 de juliol de 2023, va emetre informe conclouent que, donat que els preus públics no són matèria tributària, excedeix a la competència del TEALH informar en relació a la consulta plantejada per la vicetresorera municipal relativa al procediment d'elaboració de les ordenances de preus públics.

3. Dictamen sobre projectes d'ordenances fiscals.

3.1. Ordenança fiscal General núm. 00, de gestió, inspecció i recaptació dels tributs municipals.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, tot i que es fan algunes observacions puntuals de cara a millorar la seva comprensió. En concret:

- Article 1:

Es recomana fer una referència general a les normes indicades a dit article, suprimint la referència a preceptes legislatius concrets.

- Article 3.1:

Es recomana afegir una referència expressa a les funcions d'inspecció i recaptació atenent al títol de la pròpia Ordenança fiscal. Així mateix, es proposa canviar la referència als "tributs" pel més genèric "d'ingressos de dret públic" a fi i efecte d'englobar altres prestacions com la gestió, inspecció i recaptació de les quals també és competència de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

- Article 4:

Es recomana incorporar un apartat 4rt en el qual es faci referència al còmput dels terminis que afecten als ingressos respecte els quals s'han delegat competències a l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona.

- Article 6:

Es recomana introduir un apartat 5è amb la definició de les contribucions especials, en quant prestació patrimonial que integra la categoria dels tributs juntament amb els impostos i les taxes, atenent a la definició continguda a l'art. 2.2.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Així mateix, es recomana substituir els termes "obligats tributaris" per "obligats i obligades tributàries". Finalment, es proposa incorporar el qualificatiu "municipal" després del terme taxes per tal d'homogeneïtzar la terminologia utilitzada en aquest article.

- Article 118:

Es recomana incorporar en un sol apartat totes les excepcions de forma separada a la regla general, eliminant alhora l'excepció continguda a l'apartat b) per ser reiterativa.

- Article 148:

Es recomana concretar el moment al que fa referència la vigència del reglament que regula el procediment per a la realització de la devolució d'ingressos indeguts.

3.2. Ordenança fiscal núm. 1.01, de l'impost sobre béns immobles.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Molt breument, donat que el dictamen es va demanar amb caràcter d'urgència, respecte a les modificacions proposades, es van fer les consideracions següents:

- Article 7.6:

- Les modificacions proposades respecten els articles 8.d i 22 de la Llei General Tributària, i 136 i 137 del Reglament de gestió i inspecció, de 27 de juliol de 2007. La modificació proposada respecta el que disposa l'article 74.6 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que regula la possibilitat d'establir una bonificació potestativa que pot arribar al 95%. La proposta que fa l'Ajuntament consisteix en modificar el percentatge de bonificació del 50% al 75%, per tant, dintre dels límits legals del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

- A més, cal recordar, com ja vam dir en el nostre dictamen de 4 de juliol de 2023, que on diu "habitatges destinats a lloguer social" hauria de dir "habitatges, amb renda limitada per una norma jurídica, destinats a lloguer social...", d'acord amb l'article 74.6 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals abans esmentat.

- Article 11:

Donat que el recàrrec per habitatges desocupats és potestatiu segons estableix l'article 72.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, l'Ajuntament pot suprimir aquest de la seva ordenança reguladora de l'impost sobre béns immobles, com es fa en la proposta traslladada a aquest TEALH. Per tant, s'ajusta al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals la modificació proposada, sens perjudici que, com diu la proposta, en el futur l'Ajuntament es replantegi la utilització d'aquest recàrrec.

- En relació a la nova numeració:

Com a conseqüència de la supressió de l'article 11 de l'Ordenança fiscal, és coherent la proposta de nova numeració de la resta d'articles.

3.3 Ordenança fiscal núm. 1.02, de l'impost sobre activitats econòmiques.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions i aclariments següents:

- Article 4.4:

Les modificacions proposades respecten l'article 8.d i 22 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, l'article 88.2.c del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, l'article 9 del Reial Decret 243/1995, de 17 de febrer, de normes per a la gestió de l'impost sobre Activitats Econòmiques, així com els articles 136 i 137 del Reial Decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel que s'aprova el Reglament General de les actuacions i els procediments de gestió e inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comuns dels procediments d'aplicació dels tributs.

No obstant, a la pàgina 4 de l'informe proposta, en el paràgraf quart, es recomana la substitució de la frase "En cap concepte" per "En cap cas".

- Article 9.4:

Les modificacions proposades respecten el Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera, per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici. El seu redactat podria ser el següent:

"Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança."

Pel que fa a la disposició final, es recomana una nova redacció més clarificadora, d'acord amb l'article 16 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que podria ser la següent:

"Disposició final. La present Ordenança, aprovada definitivament pel Ple en data xx de xxxxxxxx de 2023, començarà a regir a partir de l'1 de gener de 2024 i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació."

3.4 Ordenança fiscal núm. 1.05, de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

Les modificacions proposades són informades favorablement, atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, tot i que es realitzen puntuals observacions per millorar la sistemàtica de la norma. En concret:

- Article 4.a):

Es proposa un lleuger canvi en la citació de la normativa aplicable a efectes aclaridors.

- Article 6:

Per tal de sistematitzar el contingut d'aquest article, es proposa englobar en un mateix apartat el llistat de vehicles que tenen la consideració de vehicles d'interès històric als efectes d'aplicar la corresponent bonificació.

- Article 11.3:

Es recomana donar a aquest apartat la mateixa redacció continguda a l'art. 99 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i, per tant, substituir la referència a "a cada exercici" pels termes "al període impositiu de l'any en curs".

Així mateix, respecte al moment en què cal fer la comunicació, es proposa introduir el mateix text que apareix a l'esmentat article 99 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

3.5. Ordenança fiscal núm. 2.01 reguladora de la taxa per a la prestació del servei d'intervenció sobre les activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat.

Tot i que no són objecte de modificació, en l'informe emès pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet envers aquesta Ordenança hi ha dos articles de la mateixa que es consideren no ajustats a l'ordenament jurídic vigent. En concret:

- Article 7.1:

Es considera que la redacció d'aquest article no s'ajusta al que disposen els articles 9, 12 i 21.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals ni al previst a l'article 8.d) de la Llei General Tributària. En aquest context, es considera que el contingut del principi de legalitat i la seva aplicació en l'àmbit local determinen que les ordenances fiscals no puguin incloure exempcions no previstes a la llei. En conseqüència, l'exempció prevista a l'article 7.1 de l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per a la prestació del servei d'intervenció sobre les activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat no troba recolzament jurídic en cap norma amb rang de llei, per la qual cosa el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet recomana la seva supressió.

- Article 8, apartats 1, 3 i 4:

En l'informe emès pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet envers aquesta Ordenança fiscal, es determina que el contingut dels apartats esmentats no s'ajusten a les previsions contingudes als articles 8.d) de la Llei General Tributària ni 9 i 24.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals pel que es recomana la seva supressió. En concret, es considera que les bonificacions establertes a dits apartats de l'article 8 de l'Ordenança fiscal no responen al principi de capacitat econòmica al què fa referència l'article 24.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i tampoc estan previstes per llei, en el sentit establert als articles 8 de la Llei General Tributària i 9 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, pel que contradiuen el principi de legalitat. En aquest context, es recomana, en cas de voler mantenir les bonificacions afectades, configurar-les atenent al principi de capacitat econòmica dels subjectes afectats per les mateixes fent esment, per exemple, a una quantia màxima d'ingressos anuals superat el qual no seria aplicable la bonificació.

- Per altra banda, es proposa actualitzar la data de la reunió del Ple en què s'acordi la modificació, així com la data d'entrada en vigor de l'Ordenança fiscal en la seva disposició final.

3.6. Ordenança fiscal 2.03, reguladora de la taxa per recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professional.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre,

General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

Com a qüestió prèvia, s'ha d'analitzar si el servei per la recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professionals en el municipi de L'Hospitalet de Llobregat ha de provocar el pagament d'una taxa, un preu públic, una prestació patrimonial de caràcter públic no tributari o un preu privat, donat que en la proposta lliurada a aquest Tribunal Econòmic Administratiu s'estableix la possibilitat, en el seu article 4, d'escollir entre recollida realitzada per l'Ajuntament o per un gestor privat.

Amb caràcter general podem dir que si es paga una contraprestació per una activitat o servei públic, s'ha d'analitzar en primer lloc si el servei és coactiu. Si és coactiu, es podrà cobrar una taxa quan la gestió és directa o mitjançant personificació pública, o una prestació patrimonial de caràcter públic no tributari si el servei es presta per gestió indirecta (concessió) o personificació privada (empresa municipal o entitat pública empresarial municipal). Si el servei no és coactiu, es podrà cobrar un preu públic si la gestió del servei és directa o mitjançant personificació pública, o un preu privat si la gestió és indirecta (concessió) o mitjançant personificació privada (empresa municipal).

La normativa actual sobre taxes, preus públics i prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari, deriva bàsicament de les sentències del Tribunal Constitucional següents:

- Sentència núm. 185/1995, de 14 de desembre.
- Sentència núm. 233/1999, de 16 de desembre.
- Sentència núm. 106/2000, de 4 de maig.
- Sentència núm. 102/2005, de 20 d'abril, i
- Sentència núm. 63/2019, de 9 de maig.

I de la sentència del Tribunal Suprem núm. 5037/2015, de 23 de novembre.

L'article 20.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals defineix el fet imposable de les taxes de la forma següent:

"1. Las entidades locales, en los términos previstos en esta ley, podrán establecer tasas por la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local, así como por la prestación de servicios públicos o la realización de actividades administrativas de competencia local que se refieran, afecten o beneficien de modo particular a los sujetos pasivos.

En todo caso, tendrán la consideración de tasas las prestaciones patrimoniales que establezcan las entidades locales por:

A) La utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local.

B) La prestación de un servicio público o la realización de una actividad administrativa en régimen de derecho público de competencia local que se refiera, afecte o beneficie de modo particular al sujeto pasivo, cuando se produzca cualquiera de las circunstancias siguientes:

a) Que no sean de solicitud o recepción voluntaria para los administrados. A estos efectos no se considerará voluntaria la solicitud o la recepción por parte de los administrados:

Cuando venga impuesta por disposiciones legales o reglamentarias.

Cuando los bienes, servicios o actividades requeridos sean imprescindibles para la vida privada o social del solicitante.

b) Que no se presten o realicen por el sector privado, esté o no establecida su reserva a favor del sector público conforme a la normativa vigente.”

En el mateix sentit, l'article 2.2.a de la Llei General Tributària:

“Tasas son los tributos cuyo hecho imponible consiste en la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público, la prestación de servicios o la realización de actividades en régimen de derecho público que se refieran, afecten o beneficien de modo particular al obligado tributario, cuando los servicios o actividades no sean de solicitud o recepción voluntaria para los obligados tributarios o no se presten o realicen por el sector privado.”

Pel que fa als preus públics, l'article 41 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals estableix que:

“Las entidades locales podrán establecer precios públicos por la prestación de servicios o la realización de actividades de la competencia de la entidad local, siempre que no concurra ninguna de las circunstancias especificadas en el artículo 20.1.B) de esta ley.”

En termes semblants, la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics, defineix aquestes figures en els articles 6 i 24 respectivament, d'aplicació supletòria segons els articles 9.2 i disposició addicional setena del mateix text legal:

“Artículo 6. Tasas son los tributos cuyo hecho imponible consiste en la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público, la prestación de servicios o la realización de actividades en régimen de derecho público que se refieran, afecten o beneficien de modo particular al obligado tributario, cuando los servicios o actividades no sean de solicitud o recepción voluntaria para los obligados tributarios o no se presten o realicen por el sector privado.

Artículo 24. Tendrán la consideración de precios públicos las contraprestaciones pecuniarias que se satisfagan por la prestación de servicios o la realización de actividades efectuadas en régimen de Derecho público cuando, prestándose también tales servicios o actividades por el sector privado, sean de solicitud voluntaria por parte de los administrados.”

En relació a les prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari, disposa l'article 20.6 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals:

“Las contraprestaciones económicas establecidas coactivamente que se perciban por la prestación de los servicios públicos a que se refiere el apartado 4 de este artículo, realizada de forma directa mediante personificación privada o mediante gestión indirecta, tendrán la condición de prestaciones patrimoniales de carácter público no tributario conforme a lo previsto en el artículo 31.3 de la Constitución.

En concreto, tendrán tal consideración aquellas exigidas por la explotación de obras o la prestación de servicios, en régimen de concesión, sociedades de economía mixta, entidades públicas empresariales, sociedades de capital íntegramente público y demás fórmulas de Derecho privado.

Sin perjuicio de lo establecido en el artículo 103 de la Ley de Contratos del Sector Público, las contraprestaciones económicas a que se refiere este apartado se regularán mediante ordenanza. Durante el procedimiento de aprobación de dicha ordenanza las entidades locales solicitarán informe preceptivo de aquellas Administraciones Públicas a las que el ordenamiento jurídico les atribuyera alguna facultad de intervención sobre las mismas.”

Així mateix, la disposició addicional primera de la Llei General Tributària, defineix les prestacions patrimonials de caràcter públic de la forma següent:

“1. Son prestaciones patrimoniales de carácter público aquellas a las que se refiere el artículo 31.3 de la Constitución que se exigen con carácter coactivo.

2. Las prestaciones patrimoniales de carácter público citadas en el apartado anterior podrán tener carácter tributario o no tributario.

Tendrán la consideración de tributarias las prestaciones mencionadas en el apartado 1 que tengan la consideración de tasas, contribuciones especiales e impuestos a las que se refiere el artículo 2 de esta Ley.

Serán prestaciones patrimoniales de carácter público no tributario las demás prestaciones que exigidas coactivamente respondan a fines de interés general.

En particular, se considerarán prestaciones patrimoniales de carácter público no tributarias aquellas que teniendo tal consideración se exijan por prestación de un servicio gestionado de forma directa mediante personificación privada o mediante gestión indirecta.

En concreto, tendrán tal consideración aquellas exigidas por la explotación de obras o la prestación de servicios, en régimen de concesión o sociedades de economía mixta, entidades públicas empresariales, sociedades de capital íntegramente público y demás fórmulas de Derecho privado.”

Com es dedueix de les normes transcrites, quan el subjecte pot optar lliurement entre que la recollida d'escombraries la faci l'Ajuntament o un gestor privat, no es pot exigir per part de l'Ajuntament el pagament d'una taxa. El que pot exigir l'Ajuntament és un preu públic (que es podrà gestionar pel sistema de padró) o un preu privat, en funció de com es gestiona el servei.

Ara bé, si l'Ajuntament considera que estem davant d'un servei coactiu (com es podria entendre quan assenyala, l'article 2.1 de l'ordenança, que és un servei de recepció obligatòria), i en la línia de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular (transposició de la Directiva 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018) que estableix en el seu article 11.3 que els Ajuntaments hauran d'establir una taxa o una prestació patrimonial de caràcter públic no tributària (en el termini de tres anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei), pot mantenir-se la taxa.

A la proposta d'ordenança, si bé s'esmenta a l'article 1 la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, no queda clar si l'ordenança s'adapta en la seva totalitat al contingut d'aquesta Llei.

Si l'Ajuntament vol mantenir l'ordenança reguladora de la taxa (com es desprèn de la proposta), i donat que aquest dictamen és preceptiu però no vinculant, s'informa a continuació sobre les propostes de modificació, si bé s'ha d'advertir que, en funció del tipus de gestió del servei (coactiu) s'haurà d'exigir una taxa o una prestació patrimonial de caràcter públic no tributària. Així ho ha interpretat la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública en diverses respostes vinculants a consultes realitzades:

- V2414-22, de 22-11-22 sobre l'aigua.
- V1577-22, de 30-6-22 sobre l'aigua.
- V2401-19, de 12-9-19 sobre l'aigua
- V1511-19, de 21-6-19 sobre residus.
- V1024-19, de 9-5-19 sobre l'aigua.

Per tant, no es pot donar un criteri general i s'haurà d'analitzar cada cas en concret, especialment pel que fa a la forma de gestionar el servei. A títol d'exemple, Madrid té establerta una taxa, Màlaga una prestació patrimonial de caràcter públic no tributària i Barcelona i Lleida un preu públic.

Comentaris a les propostes de modificació:

- Articles 4.1, 4.2, 5.1 i 11.1: La redacció d'aquests apartats pot generar certa confusió en els subjectes passius i/o en els seus assessors fiscals. En els articles 4.1, 5.1 i 11.1 s'utilitza el concepte de sol·licitud ("sol·licitar-se", "sol·licitin", "sol·licitud") quan en realitat el subjecte passiu el que fa es donar d'alta l'activitat econòmica en l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sense cap sol·licitud expressa.

Hauria de quedar clar que l'alta en l'Agència Estatal d'Administració Tributària té els efectes de sol·licitud de prestació del servei i que no cal, per tant, una sol·licitud expressa.

-En relació a la resta de propostes: no es fa cap comentari negatiu.

3.7. Ordenança fiscal núm. 2.04 reguladora de la taxa de cementiri municipal.

Les modificacions proposades són informades favorablement i únicament es fan dues observacions aclaridores. En concret:

- Article 11:

Es recomana fer referència al reglament que desenvolupa la Llei General Tributària en relació al règim sancionador tributari.

- Es recomana introduir una disposició addicional primera per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius durant l'exercici, indicant que qualsevol modificació legislativa que afecti al contingut de l'Ordenança serà d'aplicació automàtica dins l'àmbit de la mateixa.

3.8. Ordenança fiscal núm. 2.05 reguladora de la taxa de retirada de vehicles i contenidors de la via pública, immobilització per procediments mecànics i dipòsits.

Amb caràcter previ a l'emissió de l'informe, aquest Tribunal Econòmic Administratiu fa un seguit d'observacions envers la naturalesa jurídica de la prestació patrimonial exigible per la retirada de vehicles i contenidors de la via pública, immobilitzacions per procediments mecànics i dipòsits, segons qui sigui el perceptor directe de la mateixa. L'informe s'emet considerant que l'ens perceptor de dita prestació és directament l'Ajuntament i no el concessionari.

En aquest context, es fan les següents observacions quant al contingut de les modificacions proposades:

- Article 2, apartat 3:

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet entén que caldria canviar el terme "mobilització" per "immobilització", tret que el que es vulgui expressar sigui el trasllat del vehicle al dipòsit, cas en el qual es recomanaria substituir la paraula "mobilització" per "trasllat al dipòsit".

- Article 5:

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet considera que la mesura incorporada en aquest precepte legal no és un supòsit de no subjecció, tal i com es diu, sinó una exempció de caire subjectiu. En aquest context, es proposa la seva supressió per entendre que no te recolzament jurídic en cap norma amb rang de llei, essent contrària als articles 9, 12 i 21.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i 8.d) de la Llei general tributària en el mateix sentit exposat envers l'Ordenança fiscal núm. 2.01 reguladora de la Taxa per a la prestació del servei d'intervenció sobre les activitats i els espectacles públics de L'Hospitalet de Llobregat.

- Article 9:

Es recomana introduir una referència al reglament que desenvolupa la Llei general tributària en relació al règim sancionador tributari.

- Es recomana introduir una disposició addicional primera per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius durant l'exercici, indicant que qualsevol modificació legislativa que afecti al contingut de l'Ordenança serà d'aplicació automàtica dins l'àmbit de la mateixa.

3.9. Ordenança fiscal núm. 2.07 reguladora de la taxa per actuacions singulars de la Guàrdia Urbana.

Les modificacions proposades són informades favorablement i únicament es recomana introduir una Disposició addicional primera per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius durant l'exercici, indicant que qualsevol modificació legislativa que afecti al contingut de l'Ordenança serà d'aplicació automàtica dins l'àmbit de la mateixa.

3.10. Ordenança fiscal núm. 2.08 reguladora de la taxa per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local dels equipaments culturals.

En l'informe emès pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet es proposa una modificació i es fan dos suggeriments per facilitar la correcta aplicació de l'Ordenança fiscal. En concret:

- Article 2.2:

Tot i que aquest article no va ser objecte de modificació, en l'informe emès pel TEALH es considera que el seu contingut no s'ajusta a l'ordenament jurídic vigent i, concretament, als articles 9 i 12 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i 8.d) de la Llei general tributària, recomanant, en conseqüència, la seva supressió. Així mateix, s'aconsella que, en cas de voler mantenir la no tributació dels supòsits establerts a l'article 2.2. de l'Ordenança, es configuren com a supòsits de no subjecció, delimitant negativament el fet imposable del tribut. A tal efecte, es fa una proposta de redacció que s'ajustaria a la legalitat vigent.

- Es recomana introduir una disposició addicional per tal d'evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dintre de l'exercici, indicant que qualsevol modificació legislativa que afecti al contingut de l'Ordenança serà d'aplicació automàtica dins l'àmbit de la mateixa.

- Finalment, es proposa actualitzar la data de la reunió del Ple en què s'acordi la modificació, així com la data d'entrada en vigor de l'Ordenança fiscal en la seva disposició final.

3.11. Ordenança fiscal núm. 2.11 reguladora de la taxa per aprofitament especial de la via pública.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

- Article 2:

Es recomana estendre el fet imposable a la càrrega de mercaderies o materials i, per tant, on diu "per a la descàrrega de mercaderies", hauria de dir "per a la càrrega i descàrrega de mercaderies".

- Articles 8 i 9.3.4:

Es recomana, en coherència amb el paràgraf anterior, incloure el concepte de càrrega i, per tant, on diu "per a la descàrrega de mercaderies", hauria de dir "per a la càrrega i descàrrega de mercaderies".

- Article 5:

Aquest Tribunal Econòmic Administratiu no considera possible ampliar els supòsits d'exempció que es proposen, ja que aniria en contra del que disposen els articles 9, 12 i 21.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i 8d) de la Llei general tributària. Així ho ha recordat el Tribunal Suprem en la sentència abans esmentada núm. 343/2022, de 16 de març (recurs núm. 3212/2020).

Per altra banda cal destacar que en la proposta de modificació no s'esmenta el fonament legal d'aquest canvi.

Començant pels articles esmentats del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, l'article 9 estableix que:

"1. No es poden reconèixer altres beneficis fiscals en els tributs locals que els expressament previstos a les normes amb rang de llei o els derivats de l'aplicació dels tractats internacionals.

No obstant això, també es poden reconèixer els beneficis fiscals que les entitats locals estableixin a les seves ordenances fiscals en els casos expressament previstos per la Llei."

L'article 12 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals disposa que:

"1. La gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals es du a terme d'acord amb el que preveuen la Llei general tributària i les altres lleis de l'Estat reguladores de la matèria, així com les disposicions dictades per desplegar-les.

2. A través de les seves ordenances fiscals, les entitats locals poden adaptar la normativa a què es refereix l'apartat anterior al règim d'organització i funcionament intern propi de cadascuna d'aquestes, sense que l'adaptació pugui contravenir al contingut material de la normativa esmentada."

Per la seva banda, l'article 21.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, clau en aquest tema, ens diu que:

"2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals no estan obligats a pagar les taxes per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per tots els que immediatament interessin a la seguretat ciutadana o a la defensa nacional."

Pel que fa a la Llei general tributària, el seu article 8 d) disposa que:

"Article 8

Reserva de llei tributària

Es regulen en tot cas per llei:

a) ...

b) ...

c) ...

d) L'establiment, modificació, supressió i pròrroga de les exempcions, reduccions, bonificacions, deduccions i altres beneficis o incentius fiscals".

Per últim, l'article 9.2 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, disposa que: "La presente Ley se aplicará supletoriamente respecto de la legislación que regula las tasas de las Comunidades Autónomas y las Haciendas Locales". Per tant no és possible aquesta aplicació

supletòria donada l'existència d'un article específic sobre aquesta matèria com és l'article 21.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

En conclusió, les ordenances fiscals no poden anar en contra del que es disposa al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, a la Llei general tributària i els reglaments que desenvolupen aquestes lleis i per tant, no poden incloure exempcions no previstes a les lleis.

- Article 16:

Es considera convenient afegir la referència al Reglament general del règim sancionador tributari aprovat per Reial Decret 2063/2004, de 15 d'octubre.

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera, per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici. El seu redactat podria ser el següent:

"Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança."

3.12. Ordenança fiscal núm. 2.12, de la taxa per l'estacionament públic de vehicles.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

- En relació a les propostes de modificació no es fa cap observació, per entendre que estan dins de la potestat de l'Ajuntament per regular la taxa.

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera, per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici. El seu redactat podria ser el següent:

"Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança."

3.13. Ordenança fiscal núm. 2.13, de la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del sòl, vol i subsol de la via pública.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

- Article 4:

Pels motius exposats anteriorment en relació a l'article 5 de l'Ordenança fiscal 2.11, no es pot ampliar els supòsits d'exempcions més enllà dels establerts a l'article 21.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que disposa:

"2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals no estan obligats a pagar les taxes per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per tots els que immediatament interessin a la seguretat ciutadana o a la defensa nacional."

Pel que fa a la bonificació del 80% recollida a l'apartat 4.1 de l'article 4, es podria graduar la quota en determinats casos (no en tots) en els que es pot tenir en compte la capacitat econòmica dels que han de pagar la taxa, a l'empara del que disposa l'article 24.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals que estableix:

"Per determinar la quantia de les taxes es poden tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les."

Cal recordar, com s'ha dit abans, que aquest Tribunal Econòmic Administratiu entén que la referència genèrica al principi de capacitat econòmica establerta a l'art. 24.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals no permet aplicar cap bonificació que estigui basada en criteris sectorials o personals –envers determinats subjectes en base a la seva naturalesa jurídica, per exemple–, sinó que tals beneficis fiscals han de fonamentar-se en índexs globals o genèrics de capacitat econòmica, entre els que, el nivell de la seva renda o la magnitud del seu patrimoni net, per exemple, serien els més significatius. Així ho destacà el Tribunal Suprem en la sentència de 31 de gener de 2019 (rec. núm. 1898/2019), al concloure que, "*(...) una vez respetado el límite máximo que significa el coste total del conjunto de servicios, el reparto individual de la tasa puede ser desigual mediante su modulación con criterios de capacidad económica; estos criterios habrán de estar objetivados y ser razonables; y el reparto individual habrá de efectuarse con pautas de proporcionalidad que tengan en cuenta el grado de utilización del servicio*".

Podem entendre, així, que l'establiment de les taxes té caràcter potestatiu pels Ajuntaments (art. 20 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals), però, en cas que s'hagi imposat una taxa per la prestació d'un determinat servei no existeix la possibilitat de bonificar dit tribut per determinats subjectes.

- Article 15:

Es considera convenient afegir la referència al Reglament general del règim sancionador tributari aprovat per Reial Decret 2063/2004, de 15 d'octubre.

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera, per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici. El seu redactat podria ser el següent:

“Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l’Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d’aplicació automàtica dins l’àmbit d’aquesta Ordenança.”

3.14. Ordenança fiscal núm. 2.14, de la taxa per la prestació dels serveis municipals de salut.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L’Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s’ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d’abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s’aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

- Article 6.2:

Pels motius exposats anteriorment en relació a l’article 5 de l’ordenança fiscal 2.11, no es pot ampliar el contingut de l’article 21 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals que disposa:

“Casos de no subjecció i d’exempció.

1. Les entitats locals no poden exigir taxes pels serveis següents:

a) Proveïment d’aigües en fonts públiques.

b) Enllumenat de vies públiques.

c) Vigilància pública en general.

d) Protecció civil.

e) Neteja de la via pública.

f) Ensenyament als nivells d’educació obligatòria.

2. L’Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals no estan obligats a pagar les taxes per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per tots els que immediatament interessin a la seguretat ciutadana o a la defensa nacional.”

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l’exercici. El seu redactat podria ser el següent:

“Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l’Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d’aplicació automàtica dins l’àmbit d’aquesta Ordenança. ”

3.15. Ordenança fiscal núm. 2.15, reguladora de la taxa per la prestació de serveis en els mercats municipals i per l'ocupació del domini públic per exercici del comerç.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

- En relació a la disposició transitòria primera i segona:

En la línia que hem defensat en aquest dictamen, en l'informe de propostes de modificació fetes pel cap de la secció de Mercats, Comerç i consum es proposa l'eliminació d'aquestes disposicions transitòries "atès que la normativa preveu la reserva de llei per a l'establiment de reduccions, bonificacions, deduccions i altres beneficis fiscals", si bé es recorda que és possible, d'acord amb l'article 24.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica en la determinació de la quantia de les taxes, amb les matisacions fetes anteriorment. Estableix l'article 24.4 esmentat:

"Per determinar la quantia de les taxes es poden tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les."

- En relació a la disposició final:

Es recomana introduir una nova disposició addicional primera, per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici. El seu redactat podria ser el següent:

"Disposició addicional primera. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol element del present impost seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança."

3.16. Ordenança fiscal núm. 2.20, de la nova taxa per la inscripció en proves selectives d'accés a l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet emet informe favorable envers les modificacions proposades atès que s'ajusten a les previsions contingudes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i als seus reglaments de desenvolupament, a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i al Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, amb les observacions següents:

L'Ajuntament pot efectivament aprovar noves taxes d'acord amb el que disposa l'article 20 de la Llei reguladora de les hisendes locals (text refós aprovat pel Real Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març). En el present cas, cal tenir en compte que la llista de supòsits de l'apartat 4 de l'article 20, no és una llista tancada, i per tant, no existeix cap impediment per regular mitjançant taxes altres supòsits. Ara bé, la llista tampoc està totalment oberta a qualsevol nova taxa, ja que s'ha d'apreciar en altres supòsits una substancial semblança jurídica amb els supòsits de la llista i, en aquest sentit, el Tribunal Suprem, en la seva sentència de 18 de juny de 2019 (recurs 6435/2017) ha establert (fonament jurídic sisè, apartat

3): "que el elenco de servicios o actividades de competencia local del apartado 4 no es taxativo o cerrado, pero únicamente será extensible a aquellos otros en los que, por la clase de actuación realizada por el ente local y la naturaleza del bien jurídico al que dicha actuación se refiera, sea de apreciar una substancial semejanza jurídica con las actuaciones y servicios directamente descritos y relacionados en dicho apartado 4."

Pel que fa a la fonamentació que es fa de la nova ordenança, dels tres darrers paràgrafs de la "JUSTIFICACIÓ" sembla deduir-se que el que l'Ajuntament pretén és, d'alguna manera, reduir els costos derivats del nombre elevat d'aspirants que finalment no es presenten a les proves, establint una taxa "dissuasiva" per a aquelles persones que realment no tenen intenció de preparar les proves com cal. Es pretén fugir, en el bon sentit de la paraula, de la situació actual, ja que com la presentació a les proves d'accés és gratuïta, això provoca un elevat nombre d'instàncies que després no és tradueix en la presentació a les proves de les persones candidates. La fonamentació de la nova ordenança recau per tant, en el principi general de les taxes que és el de provocació de costos, ja que la taxa es paga per la contraprestació rebuda (sentència del Tribunal Suprem de 22 de maig de 1998, entre d'altres) i en aquest sentit, és conforme amb l'ordenament jurídic establir una taxa per a aquelles persones físiques que es volen inscriure en les convocatòries de selecció de personal de l'Ajuntament.

- En relació a l'article 7 de l'ordenança, s'aconsella afegir la referència al Real Decret 2963/2004, de 15 d'octubre, que aprova el reglament general del règim sancionador tributari.

IV. ACTIVITATS DE DIFUSIÓ INSTITUCIONAL

A més de l'activitat realitzada en compliment de les tres funcions legals abans esmentades (article 137 de la Llei reguladora de les bases del règim local), el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet desenvolupa cada any altres activitats específiques, dirigides especialment a la relació institucional i la col·laboració amb altres òrgans. En aquest sentit, el TEALH sempre ha realitzat una activitat de difusió institucional, que es recull en la Memòria anual. Concretament, des de la seva constitució l'any 2012, el TEALH ha participat a totes les edicions del Encuentro Nacional de Órganos Económico-Administrativos Municipales. Aquestes trobades constitueixen un espai d'anàlisi i debat sobre les principals qüestions jurídic tributàries que incideixen en l'activitat del Tribunal. La participació del TEALH en aquestes Trobades d'òrgans econòmic administratiu municipals és coherent amb la finalitat que té el TEALH de formació i millora contínues en l'exercici de les seves funcions. L'any 2023 no es van celebrar aquestes jornades però sí estan previstes el 2024 a la ciutat d'Oviedo.

A més, el TEALH ha continuat mantenint la relació institucional amb la resta d'òrgans econòmic administratiu municipals i el seu President ha participat en les jornades o actes següents:

- Conferència pronunciada al Col·legi de l'Advocacia de Sabadell el 17 de gener de 2023 sobre l'estat actual de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.
- Participació en la jornada organitzada per l'Associació espanyola d'assessors fiscals (AEDAF-Catalunya) amb magistrats el 19 de gener de 2023, sobre temes d'actualitat tributària.
- Impartició del curs, organitzat per la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya (febrer, març i juny de 2023), sobre revisió d'actes tributaris en via administrativa.
- Participació en la 2a jornada conjunta organitzada per l'Asociación Española de Asesores Fiscales (AEDAF-Madrid) y la Asociación Nacional de Inspectores de Hacienda Pública Local (ANIHPL), el 19 de gener de 2023, sobre taxes locals.
- Participació en la 3a jornada conjunta organitzada per l'Asociación Española de Asesores Fiscales (AEDAF-Madrid) y la Asociación Nacional de Inspectores de Hacienda Pública Local (ANIHPL), el 4 de octubre de 2023, sobre Impost sobre activitats econòmiques, plusvàlua i beneficis fiscals en tributs locals.

- Participació en les taules de debat organitzades a Madrid per la Fundación Impuestos y Competitividad, els dies 20 de setembre, 31 d'octubre i 27 de novembre, per analitzar el sistema tributari municipal a Espanya i dret comparat, els problemes de l'Impost sobre béns immobles, cadastre, plusvàlua, estimació objectiva en els tributs locals, accés a la via contenciosa, taxes i Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.
- Participació en el XXIII Curso de Inspección de los Tributos Locales celebrat a Màlaga el 19 i 20 d'octubre de 2023, organitzat per l'Asociación Nacional de Inspectores de Hacienda Pública Local (ANIHPL), l'Ajuntament i la Diputació de Màlaga, en la taula de debat sobre el frau de la deslocalització fictícia en el IVTM.
- Moderador de la taula rodona en les Jornades sobre comunicació tributaria clara, organitzades per la Càtedra Universitat de Barcelona-Diputació de Barcelona el 22 y 23 de novembre de 2023, sobre simplificació dels procediments en el pagament dels tributs.
- Docència en els màsters de fiscalitat (tributs locals) organitzats per la Universitat de Barcelona (UB), la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), la Universidad a Distancia de Madrid/ Centro de Estudios Financieros (UDIMA/CEF) i el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

V. OBSERVACIONS I SUGGERIMENTS

De conformitat amb l'article 10, apartat 11, del Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, a continuació es recullen observacions que resulten de l'exercici de les funcions d'aquest Tribunal i que es consideren oportunes per tal de millorar el funcionament dels serveis sobre els quals es projecten les competències d'aquest Tribunal.

1. Es reitera l'observació realitzada en la memòria del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet corresponent a l'any 2022 referent a que amb l'aportació de l'expedient administratiu de forma electrònica no s'identifiquen correctament els documents integrants del mateix, essent impossible, en molts casos, la seva correcta identificació. Es per aquesta raó que se suggereix que s'identifiquin els documents integrants de l'expedient administratiu de forma que es permeti la seva identificació.
2. Se suggereix que des dels departaments de l'Ajuntament receptors de les reclamacions econòmic administratives s'efectuï, adreçat al Tribunal Econòmic Administratiu, un avís en el moment en que aquestes tenen entrada per a, d'aquesta manera, poder tenir coneixement des del Tribunal de totes les reclamacions interposades.

VI. DADES ESTADÍSTIQUES

1. Nombre de reclamacions que han tingut entrada al TEALH.

CLASSIFICACIÓ ENTRADA REA PER CONCEPTE	2019	2020	2021	2022	2023
IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES	1 (1,96%)	3 (5,88%)	4 (17,39%)	4 (5,63%)	2 (10,53%)
IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES			1 (4,35%)		
IMPOST SOBRE L'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA	33 (64,71%)	13 (25,49%)	12 (52,17%)	62 (87,32%)	5 (26,31%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA PER MULTES DE TRÀNSIT	8 (15,69%)	29 (56,86%)	6 (26,09%)	3 (4,23%)	10 (52,63%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA (ALTRES)	1 (1,96%)	2 (3,92%)		2 (2,82%)	2 (10,53%)
SANCIÓ SOBRE IMPOST D'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA	2 (3,92%)				
TAXA APROFITAMENT ESPECIAL DOMINI PÚBLIC	4 (7,84%)	4 (7,84%)			
TAXA RECOLLIDA ESCOMBRARIES	1 (1,96%)				
LIQUIDACIÓ PER TRIBUT METROPOLITÀ	1 (1,96%)				
TOTALS	51 (100%)	51 (100%)	23 (100%)	71 (100%)	19 (100%)

CLASSIFICACIÓ ENTRADA REA PER PROCEDIMENT DE TRAMITACIÓ	2019	2020	2021	2022	2023
ABREUJAT	40 (78,43%)	43 (84,31%)	17 (73,91%)	67 (94,37%)	17 (89,47%)
ORDINARI	11 (21,57%)	8 (15,69%)	6 (26,09%)	4 (5,63%)	2 (10,53%)
TOTALS	51 (100%)	51 (100%)	23 (100%)	71 (100%)	19 (100%)

Quadre comparatiu de les REAs entrades al TEALH 2012-2023

ENTRADA REA PER CONCEPTE I ANY	ANY												TOTAL
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	
EXEC.GARANTIA							1						1
GARANTIA			1										1
IAE	1									1			2
IBI	3	4	3	1	3	3		1	3	4	4	2	31
ICIO	1	1	1										3
IIVTNU	5	3	15	12	10	5	19	33	13	12	62	5	194
IIVTNU+SANCIO IIVTNU			1										1
IVTM		1											1
LIQ.TRIB.METROPOLITÀ								1					1
QUOTA URB.			1										1
RECAP.ALTRES					1	1	3						5
RECAP.EXECUTIVA								1	2		2	2	7
RECAP.MULTES	49	49	45	25	19	7	12	8	29	6	3	10	262
RECAPTACIÓ TRIBUTS				1									1
SANCIÓ IIVTNU			3				2	2					7
TAXA APR. ESP. PÚBL.	1		2			2	4	4	4				17
TAXA LLIC. 1a OCUP		1											1
TAXA REC ESCOMBR								1					1
TAXA SOL,VOL,SUBSOL						3							3
TAXA TELEFONIA	4												4
TOTAL	64	59	72	39	33	21	41	51	51	23	71	19	544

2. REA resoltes pel TEALH

REA RESOLTES PER CONCEPTE	2023
IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES	4 (12,50%)
IMPOST SOBRE L'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA	16 (50%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA PER MULTES DE TRÀNSIT	11 (34,38%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA (IMPOST SOBRE VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA)	1 (3,13%)
TOTALS	32 (100%)

REA RESOLTES PER PROCEDIMENT	2023
ABREUJAT	26 (81,25 %)
ORDINARI	6 (18,75 %)
TOTALS	32 (100%)

REA RESOLTES PER SENTIT DE LA RESOLUCIÓ	2023
ESTIMADES	7 (21,88%)
DESESTIMADES	8 (25%)
INADMESES PER MANCA D'ACREDITACIÓ DE LA REPRESENTACIÓ	8 (25%)
INADMESES PER MANCA DE COMPETÈNCIA DEL TEALH	4 (12,50%)
DECLARACIÓ DE PÈRDUA SOBREVINGUDA D'OBJECTE	4 (12,50%)
DESISTIMENT DE L'INTERESSAT	1 (3,13%)
TOTALS	32 (100%)

* A 31 de desembre de 2023, resten pendents de resolució pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet nou reclamacions economicoadministratives.

3. Recursos contenciosos administratius.

RECURSOS CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS PRESENTATS	2023	2012-2023
CONTRA RESOLUCIONS DEL TEALH	1 (50%)	54 (73,97%)
CONTRA DESESTIMACIONS PRESUMPTES DE LES RECLAMACIONS PER SILENCI ADMINISTRATIU	1 (50%)	19 (26,03%)
TOTALS	2 (100%)	73 (100%)

RECURSOS CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS PRESENTATS	2023	2012-2023
DESESTIMATÒRIES (CONFIRMEN RESOLUCIÓ DEL TEALH)	0	26 (35,62%)
ESTIMATÒRIES (REVOQUEN RESOLUCIÓ DEL TEALH)	0	22 (30,14%)
ESTIMATÒRIES PARCIALS (REVOQUEN PARCIALMENT RESOLUCIÓ DEL TEALH)	0	1 (1,37%)
DESISTIMENT	0	6 (8,22%)
SATISFACCIÓ EXTRA PROCESSAL	0	7 (9,59%)
PÈRDUA SOBREVINGUDA DE L'OBJECTE DE RECURS	0	9 (12,33%)
TOTALS	0	71 (100%)

* A 31 de desembre de 2023, resten pendents de resolució judicial dos recursos presentats contra resolucions del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet.

